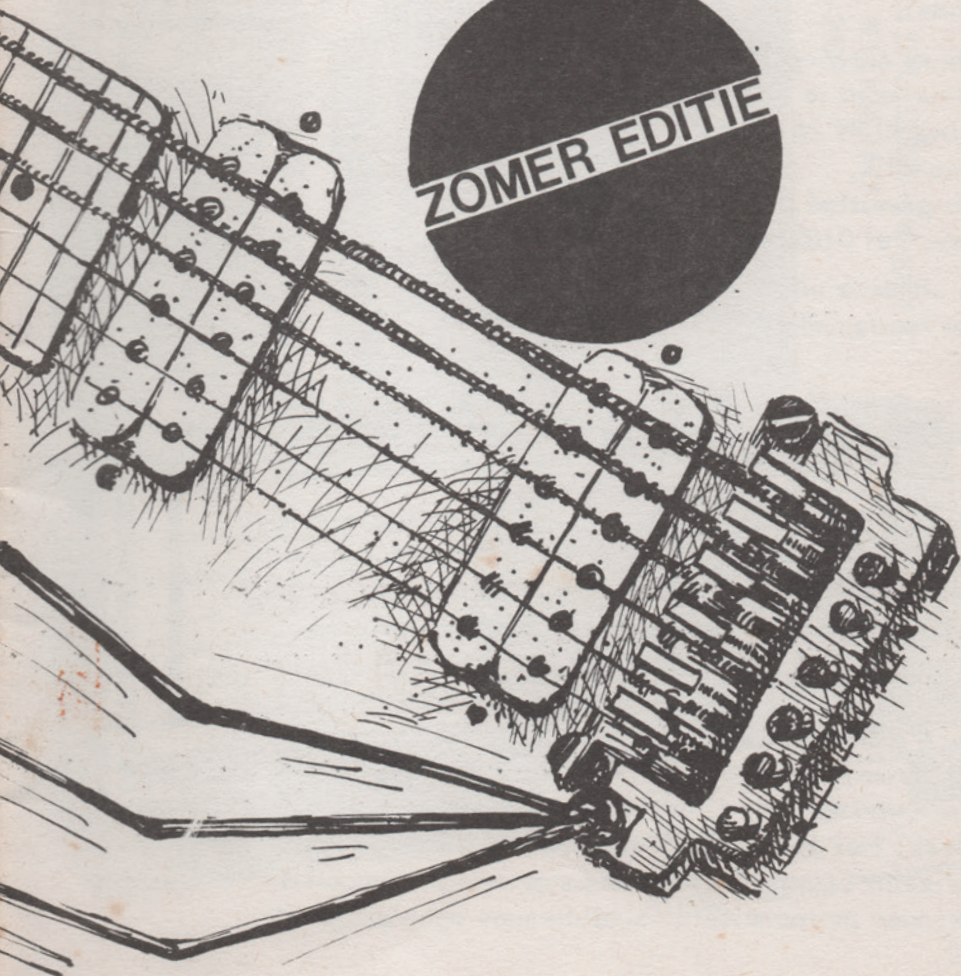

jaargang 5 nummer 3 juni '86 ; verschijnt 6x per jaar ; fl.0,75 ; uitgave slim

DE *Glimmerick*

ZOMER EDITIE

de Slimmerick

Een uitgave van de Stichting ter bevordering van Lichte-
Muziekbeoefening in het Land van Heusden en Altena.

REDACTIE: Henk van Stigt.

LAY-OUT: Peter van Maaswaal.

MEDEWERKERS: Paul Visser, Bertan v/d Veer, Ronald
v/d Ende.

Donateurs ontvangen de Slimmerick gratis.

Donateur word je door overmaking van f. 8,50 op bank-
rekening 50 99 28 558 of giro 34 29 83 t.n.v. SLIM
Nieuwendijk.

Slim is gevestigd in de Slimburcht, de Burcht 6 Wer-
kendam. Tel 01835-4265.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
zonder toestemming van de auteurs.

GROOT NIEUWS-GROOT NIEUWS-GROOT NIEUWS-

Vanuit Slim zijn al enkele jaren lang initiatieven ont-
plooit om tot een multifunctionele oefenaccomodatie
te komen voor de bij haar aangesloten bands, welke
vaak onder erbarmelijke omstandigheden oefenen.
In samenwerking met de Stichting Sociaal-Cultureel
Werk te Woudrichem, de provincie Noord-Brabant en
een architect uit Dussen, werden in 1984 twee plannen
uitgewerkt, waarvan het tweede plan, door het vrij kom-
men van de oude LEO-school aan de Tol het mooiste
leek. Het Jongerenjaar '85 had een pot opgeleverd,
waaruit bouwprojecten van jongeren voor jongeren
konden gefinanciëerd. Subsidieaanvragen gingen de

deur uit, doch na twee maal naast de po(e)t te hebben gepiest, rekenden we niet meer op een bijdrage uit dit fonds.....Echter;;;;; Vorige week kreeg Slim een uitnodiging voor een bezoekje bij de minister van WVC. Aldaar werd een subsidiebedrag van zegge Honderdenvijftigduizend gulden in het vooruitzicht gesteld. Alle reeds gemaakte alternatieve plannen overboord dus en terug naar het oude plan.

De bouw gaat gerealiseerd worden door werkeloze jongeren onder leiding van een aannemer, maar daarnaast kunnen we ook heel goed de nodige vrijwilligers gebruiken. Schroom niet en geef je op, de meesten hebben toch een lange vakantie.

We houden je op de hoogte.....!

de bydragen

Vermist ?

Donateursbijdragen zijn voor Slim een welkome aanvulling op het budget, dat normaal gesproken uit geringe subsidiebijdragen en opbrengsten uit verhuur van apparatuur bestaat. Slim is dan ook zeer verheugd in de rug gesteund te worden door een dikke 200 donateurs, die voor een inkomstenpost zorgen van zo'n f 1700,-. Tenminste...als ze allemaal die f 8,50 overmaken. Tegen het ter perse gaan van deze Slimmerick, had nog een flink aantal donateurs hun bijdrage niet overgemaakt. Waarschijnlijk zijn ze de acceptgiro kwijtgeraakt, want we mogen niet aannemen, dat de groep niet-betalers hun bijdrage aan Slim in zal trekken. Ze hebben dat in ieder geval nog niet schriftelijk kenbaar gemaakt. De wanbetalers(?) ontvangen bij deze Slimmerick-3 een herinnerings-acceptgiro en we hopen, dat iedereen dan alsnog tot betaling overgaat. Indien niet, dan graag een schriftelijke afmelding, dan weten we tenminste hoe het erbij staat. Probeer je betaling zo snel mogelijk te regelen, want niet-betalers zullen Slimmerick-4 niet meer ontvangen.

in het ooglopend

is een rubriek, waarin op niet altijd even serieuze wijze zal worden ingegaan op de meest opvallende gebeurtenissen van afgelopen weken.

1
radio

Altijd ondervind ik tegenwerking in mijn zorgvuldig opgebouwde meningenstructuur. Het is een vreemde zaak, dat al mijn zogenaamde progressieve vrienden -hanekammen, anarchisten, intelektuelen; dat type volk- zich altijd zo laatdunkend uitlaten over de terreur van Hilversum 3. Zij doelen dan met name (van zenderkleuring schijnen deze, volgens eigen zeggen midden in het leven staande lieden nooit gehoord te hebben) op de, zoals zij denigrerend zeggen, vertrassing (of nog liever vervoozing) die zich op genoemde media voordoet. Onzin.

3
oiper
radio

Want, hoewel ik het eigenlijk veel te druk heb met belangrijker zaken als populaire muziek, die kwaliteit van het radiogebeuren valt alleszins mee. Ik zal me verder niet meer uitlaten over de voordelen van een beeldbuismissend radiot toestel op zich (al is het een genot om het hoofd van onze androgyne popsterren niet te hoeven zien), maar mij beperken tot het aanbod, door Radio 3 zo zorgvuldig gesorteerd.

Noodgedwongen blijft mijn konstateringsreeks beperkt tot wat zich op de woensdagmiddagen en -avonden afspeelt, maar gezien de vermeende brei n.ag dat geen enkel beletsel zijn voor een objectieve weergave mijnerzijds. En wat ik dus op die radio mocht aanhoren is lang niet onprettig. Want, hoewel weinig van vernieuwing getuigend, de kwaliteit van het afgespeelde repertoire is toch heel wel vergelijkbaar met de tijd, dat Veronica nog haar finnoverende functie had. Ik spreek dus over de late jaren '60 en het begin van de jaren '70. Een mooie tijd, bol van creativiteit en vreugde. Voor zowel muzikant als luisteraar.

2
oiper
radio

4
radio

Eenzelfde ervaring beleefde ik tijdens mijn kleine home-research. Mooie gitaarmuziek van de Birds schalde door de speaker van mijn radio. De Velvet Underground is nog steeds actief en zelfs het holle vatenwerk van Bo Diddley blijft aktueel. Eigenlijk heel mooi. Goed ook voor de platenindustrie; zij hoeft alleen de oude banden van Jimi Hendrix op compactdisc te zetten en de jeugd is tevreden. Net als hun ouders dat waren. Ik begin steeds meer te begrijpen van de intellektualisten, die zweren bij de klanken van Vivaldi en Wagner; oud en tijdloos. Ik begin steeds minder te begrijpen van een generatiekloof. Zoiets kan op kultureel vlak eigenlijk niet meer voorkomen. Het is duidelijk, dat ik een oude lul begin te worden.

Wanneer ik een agenda van een veertienjarige anno 1986 inzie, en nog steeds plaatjes van de Golden Earring aantref, wanneer ik in de platenzaak naast een duidelijke platenstaaf sta, die om de nieuwe van de Rolling Stones vraagt, als ik dat onderga, denk ik nog steeds: wat is er aan de hand? Kan er niets nieuws meer ontstaan?

Een laatste vraag. Zou er vooral niemand ooit nog willen zaniken over het uit de tijd zijn van rock 'n roll? Want vanaf heden begin ik dan gewoon te meppen.

Veer.

kom uit je hok nr.2

POPFESTIVAL VOOR NIEUWE GROEPEN

SLIM organiseert in het najaar weer een popfestival voor nieuwe groepen. Het zal de tweede keer zijn dat dit "Kom-uit-je-hok"-festival wordt georganiseerd. De eerste maal gebeurde dat op 9 februari 1985; toen deden er 9 groepen mee. Ook nu zal de opzet weer dezelfde zijn. Nieuwe groepen, die nu nog in hun hok nummers aan het maken zijn, worden uitgenodigd hun produkten aan het publiek te laten horen. SLIM zorgt voor de organisatie, het podium en de apparatuur. De groepen doen mee tegen onkostenvergoeding en krijgen een opname aangeboden. SLIM wil hiermee nieuwe popgroepen stimuleren, ongeacht of zij zijn samengesteld uit nieuwe muzikanten, of oude rotten in het vak.

Het tweede "Kom-uit-je-hok"-festival zal ergens in november worden gehouden, in de soos "Xinix" in Nieuwendijk. In de komende maanden zal in het hele Land van Heusden en Altena, maar ook onmiddellijk eromheen, gezocht worden naar nieuwe groepen die in schuurtjes, op zolders en in hokken hun eigen geluid aan het zoeken zijn.

Als je zelf belangstelling hebt, kun je je bij SLIM aanmelden. Henk Pellicaan houdt zich ermee bezig. Zijn telefoonnummer is 01834-2809. Hij kan je inlichtingen geven, en hij zal je groep graag boeken.

COMBO UITVOERING

Vogels van dikwijls zeer wisselende pluimage bevolkten 12 april het Xnix podium. Aan een volle zaal presenteerden de cursisten lichte muziek van SLIM zich aan het publiek.

Spontaniteit.

In een sfeer van gemoedelijkheid brachten diverse combo's hun muziek. Sommige voor het eerst, anderen al voor de tweede of derde keer. Het is moeilijk om de kwaliteit van een zeer gemengd gezelschap te bepalen, beginners en gevorderden speelden met elkaar, maar elementen als optimisme, spontaniteit en durf vormden de rode draad, die door het gebeuren kronkelde. In allerlei stijlen speelden de vijf groepjes hun nummers. Zelfs eigen komposities produceerde men af en toe. Het grootste probleem is bij muziek maken niet het beginnen maar juist het tegelijkertijd stoppen met een nummer. Dat ging dan ook vaak mis. Niettemin wisten de beginnende muzikanten dergelijke schoonheidsfoutjes met een vrolijke lach af te doen. Dat was ook

zo wanneer het geheel in een chaos dreigde uit te lopen. Gewoon doorgaan met een stalen gezicht was het motto.

Ritmesectie.

Een belangrijke basis voor muziek, en zeker pop, is een strakke ritmesectie. De bassisten en met name de drummers vielen op door hun vastheid. Dat is heel prettig, want juist in het land van Heusden en Altena ontbreekt het nogal aan getalenteerde drummers. Heel wat oudere muzikanten keken gretig naar de verrichtingen van de jonge slagwerkers, die met veel overgave een aardig stukje wegmepten. Veel kansen voor deze jongens.

Leren.

De kursussen lichte muziek zijn vooral bedoeld om spelenderwijs te leren. Volgens docent Leo van Lieshout is de groei naar elkaar toe een belangrijk edukatief proces. De theorie, die aangeboden wordt, brengen de muzikanten direkt in praktijk. Het gaat niet om een goede sfeer alleen, want het resultaat telt. Door een mix van beginners en gevorderden kan op een prettige manier gespeeld worden; kleine foutjes vallen op die manier niet zo op en door vooral erg veel naar elkaar te luisteren kan men heel wat leren. Een facet van muziek kan echter door niemand worden aangeleerd. De "soul" van een bepaalde muzieksoort moet je zelf hebben. Voor sommigen straalde dit "muziekgevoel" eraf, maar anderen vertrouwden meer op techniek. Die laatste groep speelt dan veel gepolijster, minder persoonlijk. Maar ook dat is een keihard gegeven: niet iedereen is in de wieg gelegd om muzikant te worden. Sommigen zullen het nooit leren, maar dat wil niet zeggen dat er door wat algemene kunstjes te leren een leuke hobby kan overblijven. Niets is immers zo leuk als samen musiceren.

Belangstelling.

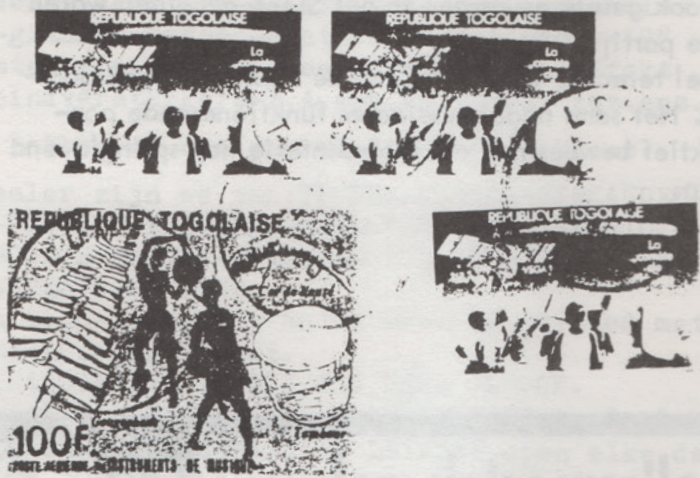
Aan belangstelling voor de vorderingen van de SLIM-muzikanten ontbrak het gelukkig niet. Allerlei figuren lieten hun gezicht zien: natuurlijk ouders en vrienden, maar ook geïnteresseerden in het SLIM-gebeuren waren van de partij.

En heel terecht, want Slim had de zaak goed georganiseerd. Het soms nogal moeizaam funktionerende popkolektief bewees met deze presentatie nog springlevend te zijn.

**Elke slimmerick zal vanaf dit moment nooit meer vergeten dat er bij ons twee donderdag-avonden per maand een band LIVE in de arena speelt!
(En nog gratis ook)**

oye mama

Onze afrikacorrespondent Paul Visser moet zich heel wat ontberingen getroosten op zijn speurtocht naar de diepere inhoud van afrikaanse muziek.

Temperaturen, die wij hier in dit kikkerland slechts van de sauna kennen, putten iemand die dit klimaat niet is gewend snel uit. De cassetterecorder die hij meekreeg werd al snel ontvreemd en anders dan bij correspondenten van grote dagbladen is zijn financiële armslag gering.

Mochten er onder onze donateurs dames of heren zijn die Paul willen steunen; bij Slim kun je je gaven deponeren in het Visser-Steunfonds. Wij zorgen dan wel dat het op de juiste tijd op de juiste plaats aankomt. Ondanks deze tegenslagen zet Paul door tot het uiterste.....Hier volgen zijn bevindingen.

"De slavenhandelaren wisten dat als ze de Afrikanen tot slavernij wilden dwingen en hun land wilden koloniseren, ze moesten voorkomen dat de Afrikaan zou zien dat hij in staat was tot het scheppen van schoonheid. Dus vernietigden zij alles en noemden Afrika vervolgens het donkere continent". Fela Anikulapo Kuti in muziekkrant Oor februari 1985.

Wie schrijft over 'de Afrikaanse muziek' in het algemeen doet geweld aan aan al die verschillende soorten muziek die je kunt terug vinden bij de honderden, misschien wel duizenden op het Afrikaanse continent levende volken. Door achtereenvolgens aandacht te besteden aan de muziek van Tuareg, de Peul (ook vaak de Fulani genoemd), de Songhai, en de Ewe, wil ik een klein stukje van Afrika's culturele verscheidenheid aan het duister onttrekken. Voor de duidelijkheid zal ik eerst een korte beschrijving van mijn reisroute geven.

Via de Tunesische en Algerijnse Sahara ben ik naar Gao in Mali gegaan. Daarvandaan ben ik via Niamey, de hoofdstad van Niger, Benin en Togo in Lomé, de hoofdstad van Togo aangeland.

De als nomaden levende Tuareg, vaak worden ze ook Tamachek naar de naam van hun taal, genoemd, waren eeuwenlang heer en meester over de Sahara en beheersten met name de karavaanroutes die een verbinding legden tussen de Arabieren en de volken in zwart West-Afrika. Dit eens zo superieur-trotse en rijke volk is echter door de oprukkende modernisering en een enorme droogteperiode halverwege de jaren '70 zwaar getroffen. Het uitblijven van regen gevoegd bij het steeds meer gebruiken van vrachtwagens voor het transport van goederen heeft het hen vrijwel onmogelijk gemaakt nog langer hun karavannen de woestijn in te sturen of er met hun vee rond te trekken.

In hun muziek echter klinkt nog altijd veel door van hun rijke verleden. Ook kun je daarin de ontberingen van een in de woestijn rondtrekkend volk nog terughoren cq voelen. Het woestijnklimaat is het wreedste klimaat op aarde waarin alles schaars is en de meest essentiële gevoelens in mensen naar boven komen. Die gevoelens zijn niet te omschrijven. Je kunt ze alleen voelen als je zelf in deze onbegrensde leegte rondloopt. Die essentie voelde ik in de verschillende songs gespeeld op de Inzad (Tamachek), vaak slechts begeleid door handgeklap en één of meerstemmige zang. De Inzad is een éénsnarige viool waarvan de klankkast bestaat uit een halve kalabas bedekt met een geitewild, waarin een gat is gemaakt. De van paardehaar gemaakte snaar is met stukjes leer aan het eind van de hals bevestigd. De snaar wordt bespeeld met een op een boog lijkende strijkstok. Ook de snaar van de boog is van paardehaar gemaakt.

In het 'Musée nationale de Niger' een prachtig openluchtmuzeum dat zich bevindt in Niamey, is men in het bezit van een uitgebreide kollektie traditionele instrumenten, waaronder een éénsnarig instrument, de Gonje. De Gonje, vooral gebruikt door de Haussa, een stam oorspronkelijk afkomstig uit het gebied dat nu bekend staat als Nigeria, heeft een krom lopend hals. Door te

trekken aan, of te duwen tegen deze hals treedt toonverbuiging op. Het over een halve kalabas gespannen vel is afkomstig van een hagedis.

De Tuareg gebruiken ook muziek bij de genezing van zieken. D.m.v. gezang en handgeklap, dat is bedoeld om de kwade geesten uiteen zieke te verdrijven wordt hij opgewonden, begint te dansen, raakt langzaam in een trance, geneest daardoor of stort in. Zijn dansbeweging is te vergelijken met iemand die stilstand op de plaats hard rent en over zijn voeten valt. De door de leidende zangeres uitgebrachte geluiden suggereren de kwade geest die uitgedreven wordt.

De Peul zijn oorspronkelijk nomadische veehouders.

Omdat ze altijd rondtrokken gebruikten ze bij voorkeur lichte instrumenten zoals de fluit, de viool en de luit. Instrumenten die ook door de Tuareg bespeeld worden. Een halve omgekeerde kalebas werd gebruikt als drum, maar ook om in te koken. In de loop der tijd hebben steeds meer van hen zich in steden en dorpen gevestigd. Vorig jaar heb ik een cassette met muziek van de Peul uit Mali gehoord waarop een man half pratend, half zingend een ellenlang verhaal vertelt over de geschiedenis van zijn volk. Onze middeleeuwse minstrel deed in feite hetzelfde. Ook in veel raps geeft de zanger informatie over situaties waarin mensen leven. Muziek wordt zo gebruikt om de mensen bewuster te maken van hun wereld. De Peul op de cassette begeleidde zichzelf op een driesnarige luit. Doordat het muzikale patroon zich voortdurend herhaalde zat er een enorme spanning in de muziek. Het Songhai-rijk kende zijn grootste bloeiperiode in de zestiende eeuw. Hun territorium strekte zich toen uit over grote delen van Mali en Niger tot aan de huidige westgrens van Tsjaad. In de toenmalige hoofdstad van dit rijk, Gao, heb ik muziek gehoord van Mohamedin Samaké speler van de Takamba, begeleid door iemand op de Dombo, een omgekeerde halve kalabas, bespeeld met twee handen; aan de vingers van iedere hand draagt de speler negen metalen ringen. De Takamba is een driesnarige luit met snaren van plastic. De klankkast, een halve kalebas, is bespannen met

een geitenvel waarin een gat is gemaakt. Dombo en Takamba werden electronisch versterkt. Aan de hand van een zich steeds herhalend thema, doorspekt met improvisaties rekten de nummers zich eindeloos lang uit zonder echt naar een klimax toe te werken. De spelers zaten op de grond en waren voor het publiek nauwelijks te zien. Alle aandacht ging mede daardoor uit naar een groep dansers en danseressen die in twee rijen tegenover elkaar staand, mannen tegenover vrouwen, een naar Afrikaanse begrippen een bijzonder onderkoelde dans uitvoerden. De bewegingen werden voornamelijk met de handen, armen en schouders gemaakt. Tegen het eind van de avond werd het geheel wat minder formeel: de van Nederlandse discoteken zo bekende rijtjesvorming werd grotendeels doorbroken en je zag wat meer mensen op hun eigen manier dansen en plezier hebben. De relatief hoge entreprijs en de dure kledij van het overgrote deel van de aanwezigen gaven mij de indruk terecht te zijn gekomen op een plaats waar de 'nouveau riche' van Gao zichzelf wilde laten bekijken.

De Ewe die voornamelijk langs de kust van Togo, Benin en Ghana (tot aan de hoofdstad Accra) leven, zijn aanhangers van het Voodoo-geloof, een natuurreligie waarbij men gelooft in het bestaan van verschillende goede en kwade geesten en goden die overal om ons heen aanwezig zijn. Hun geloof is nauw verbonden met hun muziek, die tijdens iedere religieuze bijeenkomst te horen is en uiteindelijk gemaakt wordt om de aandacht van de juju (de verschillende goden) te vragen en hen gunstig te stemmen. De Voodoosessies worden meestal gehouden, omdat een groep mensen hetzelfde stadium heeft bereikt, d.w.z. ze zijn, na het uitvoeren van bepaalde rituelen en het geven van offers, geschikt bevonden om een klein beetje meer van de Voodookennis te ontvangen. Deze kennis wordt be waard door een kleine groep ingewijden. Ook komen de mensen bijeen als iemand uit de groep de hulp van de juju nodig heeft bij het vinden van werk oid. Hij probeert de juju gunstig te stemmen met het geven van voedeseloffers. Een gedeelte wordt gereserveerd voor de juju, een gedeelte voor

de geesten van de voorouders, de rest wordt tijdens de sessie door de groep opgegeten. Bij de eerste sessie die ik maakte bestonden de instrumenten uit een dundundrum, verschillende metalen en houten slagstaven en bellen en de axatse, een holle kalebas met handvat, omgeven met een net met stenen of schelpen. Door het op de hand en het been slaan van de axatse wordt een door de juju in hoge mate gewaardeerd, rammelend geluid voortgebracht. De dundundrum is langwerpige en wordt onder de arm gehouden bespeeld, terwijl met de ene hand het geluid wel of niet gedempt wordt, wordt met de andere een gebogen stok, voorzien van een op een zuignap lijkend uiteinde op het vel geslagen. De dundundrummer geeft het tempo en de ritmewisselingen aan. In Togo heb ik deze drum ook verschillende keren door dorpomroepers zien gebruiken. Het instrument wordt, zoals heel veel Afrikaanse instrumenten, op het gevoel bespeeld, terwijl de meeste Europese muziek van uit het verstand gemaakt en bespeeld wordt. De muziek werd begeleid met handgeklap en gezang van de in grote getale aanwezige vrouwen. Op een gegeven moment begonnen ze twee aan twee licht voorovergebogen, met slingerende armen, de kont naar achteren de kring van aanwezigen binnen te dansen, gingen op de grond zitten en raakten met hun kin en voorhoofd het zand. Niet lang daarna verliet een groep vrouwen het terrein met voedsel voor de voorouders, dat neergelegd werd binnen een rechthoek van wit poeder. Bij de tweede sessie werden ipv. de Dundun met geitenvellen bespannen conga's gebruikt. De aanwezigen, vnl. vrouwen dansten op een speciale manier: ze sloegen hun armen, als vogels hun vleugels, met de onderarmen naar binnen gebogen op en neer terwijl ze hun bovenlichaam schoksgewijs vanuit de buik naar de schouders bewogen.

Mijn volgende bestemming is Ghana. In mijn derde artikel wil ik dan ook wat meer aandacht aan de muziek van verschillende Ghanese volken besteden.

PREMO MUSIC CENTRE

MUZIEKINSTRUMENTEN EN APPARATUUR

Hoogstraat 19
4141 BA Leerdam

vrijdags koopavond

dinsdags gesloten.

PREMO MUSIC CENTRE is een muziekwinkel die zich specialiseert in elektrische muziek, zoals elektrische-gitaren-bassen-synthesizers-piano's-19" modules-versterkers-combo's-sequencers-boxen-effekt apparatuur-eindversterkers-P.A.app.en boxen, enz. enz.

Accoustisch hebben we een pakket drums en bekkens.

Officieel dealer zijn we van: FENDER-GIBSON-FERNANDEZ-ARIA-IBANEZ-WESTONE-PREMIER-PEARL-TAMA-REMO-SESSION-KITTY HAWK-BOOGIE-PEAVEY-MARSHALL-ROLAND-KORG-YAMAHA-D&R-CAM-SOUNDCRAFT-ENZ. ENZ.

Onze prijzen zijn....scherp en de service is goed met onze eigen technische dienst.

INRUIL-EN FINANCIERING IS BIJ ONS HEEL GEWOON.

kom eens geheel vrijblijvend langs, de koffie staat klaar.

PREMO MUSIC CENTRE HOOGSTRAAT 19 LEERDAM open elke dag van 9-12.30 13.30-18uur. dinsdags gehele dag gesloten en vrijdags open tot 9uur s'avonds.

Sommer
MUZIEKCENTRUM

GORINCHEM
Gasthuisstraat 22-24
Tel. 01830-31707

DORDRECHT
Grote Markt 1
Tel. 078-131241

RIJMEN EN DICHTEN

De oplettende lezer (zo die er mocht zijn) van voorafgaande afleveringen zal het niet zijn ontgaan dat de maker van deze rubriek een bewonderaar is van Drs. P. Daarom willen we in de komende Slimmericken enige aandacht besteden aan enige werken van zijn hand. Als eerste : Dodenrit. Dit nummer is ontstaan naar aanleiding van een verhaal, dat P. eens schreef voor een stripalbum. Van tijd tot tijd pleegde hij overleg met de tekenaar om te bespreken wat deze er van vond. Op een gegeven moment komt de held van het verhaal, voorzien van een masker, terecht in een nogal onaardrijkskundig moeras, dat bewoond wordt door verscheurende kikvorsen van tamelijk grote afmetingen en niet overeenstemmend met het dierkundeboek dat we op school moesten bestuderen. Maar hoe dan ook, hij zit er mee, hij wordt door deze dieren fel achtervolgd en springt van eilandje naar eilandje, kan echter zijn snelheid niet zodanig opvoeren, dat hij de dieren losschudt en als uiterste maatregel trekt hij zijn masker af. Dat is van gummi of ander handzaam materiaal. Hij werpt het achter zich om deze ongeletterde amfibiën in de waan te brengen dat hij iets eetbaars achterlaat. De dieren gaan er gretig op in, storten zich op het masker en tegen de tijd, dat ze de oneetbaarheid hebben vastgesteld, heeft hij de oever bereikt en is hij in veiligheid gekomen.

Om het verhaal geheel duidelijk te maken vergeleek P. het met het procédé wat zich afspeelt onder reizigers in het barre Siberië. Als men daar met de familie op reis gaat per slede en er komen wolven aangerend, is het verstandig en ook gebruikelijk om een enkel kind te laten vallen, zodat de wolven worden afgeleid en afzien van een achtervolging. Dit verhaal leek hem leuk om eens een nummer van te maken en daar is de volgende tekst uit voortgevloeid.

Het rijmschema is allereenvoudigst.
NI. aa bb cc dd enz.

Het grappige is het toepassen van
regels uit bekende kinderliedjes.

Het nummer wordt afgesloten met
een tirade, met een stereotype
herhaling van de rijmklank -aar.

DODENRIJ

We rijden met de troika door het eindeloze woud
Het vriest een graad of dertig, het is winter en vrij koud
De paardehoeven knersen in de pas gevallen sneeuw.
't Is avond in Siberie en nergens is een leeuw

We reizen met de kinderen (al zijn ze nog wat jong)
Door 't eindeloze woud waarover ik zoeven zong
Een lommerrijk en zeer onoverzichtelijk terrein,
Waarin men zich gelukkig prijst dat er geen leeuwen zijn

We zijn op weg naar Omsk, maar de weg daarheen is lang
En daarom vullen wij de tijd met feestelijk gezang
Intussen gaat zich iets bewegen in de achtergrond
Iets donkers en iets talrijks, en dat lijkt me ongezond

Ze zijn nog vrij ver achter ons; ik zie ze echter wel
Het is een hele massa en ze lopen nogal snel
En door ons achterna te lopen halen zij ons in
Wat onvoorwaardig uit kan pakken voor een jong gezin

De donkere gedaanten zijn bijzonder vlug ter been
Ze lopen op vier poten en ze kijken heel gemeen
Ze hebben grote tanden, dat is duidelijk te zien
Het zijn waarschijnlijk wolven, en kwaadaardig bovendien

Al is de toestand zorgelijk, ik raak niet in paniek
Ik houd de moed erin door middel van de volksmuziek
We kennen onze bundel en we zingen heel wat af
Terwijl de wolven nader komen in gestrekte draf

Het is van hier naar Omsk nog een kleine honderd werst
't Is prettig dat de paarden net vanmiddag zijn ververst
Maar jammer dat de wolven ons nu hebben ingenaald
Men ziet de flinke eetlust die hun uit de ogen straalt

We doen heel onbekommerd en we zingen continu
Toch moet er iets gebeuren onder moeders paraplu
En zonder op te vallen overleg ik met mijn vrouw
'Wie moet eraan geloven?' vraag ik. 'Toe, bedenk eens gauw!

Moet Igor het maar wezen?' 'Nee, want Igor speelt viool'
'Wat vind je van Natasja?' 'Maar die leert zo goed op school ...'
'En Sonja dan?' 'Nee, Sonja niet — zij heeft een mooie alt!'
Zodat de keus tenslotte op de kleine Pjotr valt

Dus onder het gezang pak ik het ventje handig beet
Daar vliegt hij uit de troika met een griezelige kreet
De wolven hebben alle aandacht voor die lekkernij
Nog vierentachtig werst en o, wat zijn wij heden blij

We mogen Pjotr wel waarderen om zijn eetbaarheid
Want daardoor raken wij die troep voorlopig even kwijt
Zo jagen wij maar voort als in een gruwelijke droom ...
Ajo ajo ajo, al in die hoge klapperboom

Daar komen die verrekte wolven toch weer aangescheurd
Het is een heel besluit, maar nu is Sonja aan de beurt
Daar gaat het arme kind; zij was zo vrolijk en zo braaf ...
Nog achtenzestig werst en in Den Haag daar woont een graaf

Ik zit nog na te peinen en mijn vrouw stort meen'ge traan
En kijk, daar komen achter ons die wolven alweer aan
Dus Igor, 't is wel spijtig, maar jij wordt geen virtuoos
Nog tweenvijftig werst en daar was laat't een meisje loos

Nu Igor is verwijderd, hebben wij weer even rust
Maar nee, daar zijn de wolven al, op nog een prak beust
De doodscreet van Natasja snijdt ons pijnlijk door de ziel
Nog zesendertig werst en in een blauwgeruite kiel

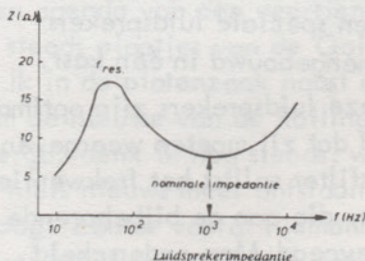
Mijn vrouw en ik zijn over, dus we zingen een duet
En als het even mee wil zitten, halen we het net
Helaas, ik moet haar afstaan aan de hongerige troep ...
Nu nog maar twintig werst en hoepielepoepe zat op de stoep

Ik zing nu weer wat lustiger, want Omsk komt in zicht
Ik maak een sprong van blijdschap en verlies mijn evenwicht
Terwijl de wolven mij verslinden, denk ik: 'Dat is pech
Ja, Omsk is een mooie stad, maar net iets te ver weg'

luidsprekers

LUIDSPREKERIMPEDANTIE.

De luidsprekerimpedantie (weerstand) is frequentie-afhankelijk. Als impedantie wordt gewoonlijk op gegeven, de minimale impedantie in het werkgebied.

Men onderscheidt laagohmige en hoogohmige luidsprekers. Hoogohmige luidsprekers hebben een impedantie die groter is dan 100 Ohm. Bij hogere frequenties zal om twee redenen de impedantie toenemen.

Ten eerste als gevolg van het inductieve gedrag van de luidsprekerspoel. ($R = 2\pi \cdot L \cdot f$)

Ten tweede als gevolg van de beweging die de spoel maakt in het magnetisch veld. Hierdoor wordt een stroom geïnduceerd, die tegengesteld is aan de normale stroom. De stroom wordt hierdoor kleiner en dus neemt de impedantie toe.

Bij lage frequenties ontstaat een toename van de impedantie als gevolg van mechanische resonantie van de luidsprekerconus. De resonantiefrequentie is sterk afhankelijk van de ophanging en massa van

de conus. Bij een starre pohanging zal de resonantie frkwentie hoger liggen dan bij een soepele. Een grote conusmassa geeft een lage resonantiefrekwentie.

Gescheiden weergave van hoge en lage tonen.

Om in het frekwentiegebied van 20 Hz tot 20 kHz een goede weergave te bereiken is het noodzakelijk dit gebied op te splitsen en met meerdere luidsprekers weer te geven. Bij het opsplitsen in frekwentiegebieden spreekt men van lagetonen-, middentonen- en hogetonengebieden. Afhankelijk van het frekwentie gebied, worden speciale luidsprekers toegepast die worden samengebouwd in één kast.

De eigenschappen van deze luidsprekers zijn optimaal aangepast aan het gebied dat zij moeten weergeven. Het luidsprekerscheidingsfilter splitst het frekwentiegebied in bepaalde delen, die aan de bijbehorende luidsprekers worden toegevoegd. Men onderscheidt passieve en actieve scheidingsfilters. Passieve scheidingsfilters bestaan uit een combinatie van spoelen en condensatoren, die in de luidsprekerkast zijn ondergebracht. Afhankelijk van het aantal scheidingsgebieden onderscheidt men tweeweg en driewegfilters.

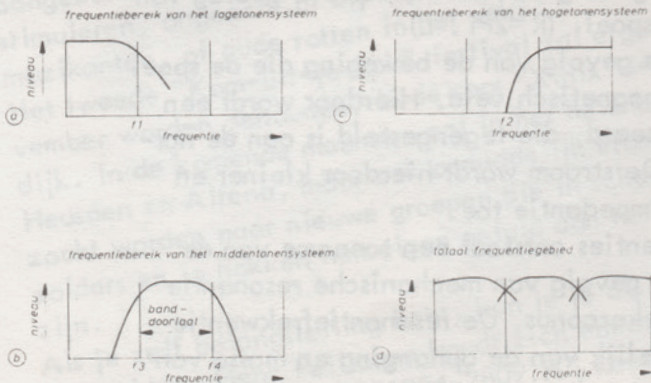

Fig. J 3.5 Opbouw van een drieweg-scheidingsfilter

DIRTY WORK

De meningen van recensenten over deze LP blijken nogal uiteen te lopen. In de rubriek Plaatwerk van het muziekblad Music Maker word zelfs min of meer ontraden deze plaat te kopen. De Stones zouden gebrek aan inspiratie en transpiratie hebben.

De plaat is geproduceerd door Steve Lilliwhite, die onder meer ook platen van XTC en U2 produceerde. Op Dirty Work klinken de Stones weer zoals ze moeten klinken: grof, ruig en agressief. De plaat is opgedragen aan de, helaas, overleden, zesde Stone de toetsenist Ian Stewart. Op de uitlooptroepen klinkt dan ook zijn boogie-woogie-spel. Het openingsnummer 'One Hit' is een ruig nummer met heavy gitaarspel. De plaat is gevuld met nummers in diverse stijlen: Reggae (To Rude), Soul (Harlem Shuffle, overigens lang niet het beste nummer) en Funk (Back to zero). Aan deze LP werkten tal van gastspelers mee, waaronder: Jimmy Cliff, Tom Waits en Jimmy Page. Goed, je kunt horen dat de nummers bijna in één keer op de band zijn gezet en aan het gitaarwerk van de heren Richards en Wood mankeert af en toe wel wat, maar zoals ik al zei: Dit zijn de Stones ten voeten uit.

TE HUUR:

ZANGINSTALLATIE:

PEAVEY VERSTERKER + 2 BOXEN

4 MICROFOONS + STANDAARDS-----f 50,- p/d.

PA-INSTALLATIE:

12 KANAALS MENGPAANEEL

2 x 180 WATT EINDVERSTERKER

6 MICROFOONS + STANDAARDS f 100,- p/d

PA + ZANGINSTALLATIE

f 125,- p/d

EXTRA:

16 KANAALS MULTIEKABEL

f 25,- p/d

6 SHURE MICROFOONS

f 25,- p/d

BEL HET SERVICEBURO 01835-4265

OF HENK 01833-1765

GEVRAAGD:
DBX 155 ruisonderdrukker.
Hylke Tromp, 01833-3166.

GEZOCHT:

Bassist en zanger

voor stevige muziek van o.a.

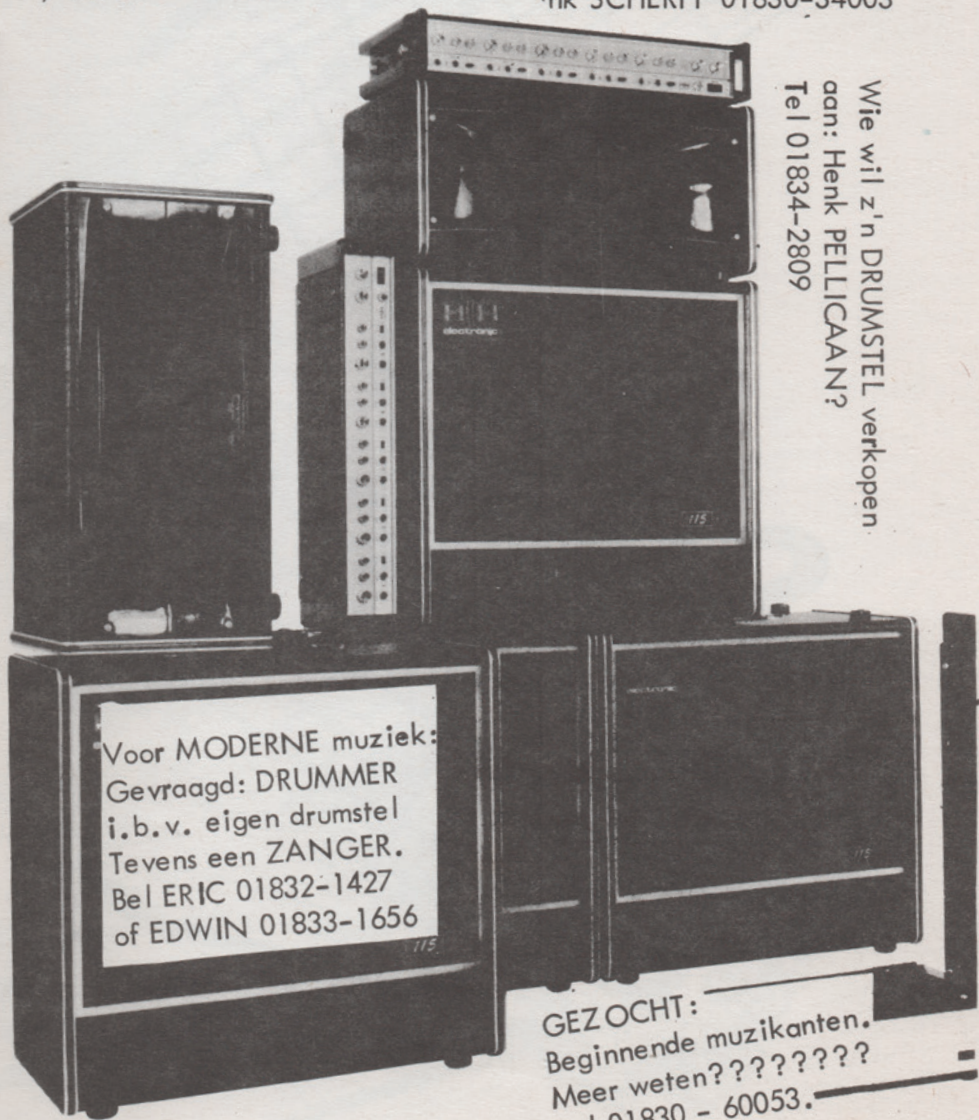
RAINBOW, WHITESNAKE, DEEP PURPLE.

INFO: tel 04164-1119.

Wegens OPHEFFING Discotheek:
Te koop: Mengpaneel Merk LEM.
12 kanalen, ingebouwde echo.
in zeer goede staat.
Prijzen nader overeen te komen.
Geert, Tel 01832-2427.

Wegens WERELDREIS:
Te koop:
ROLAND BASCOMBO
Type SB 100 met EV speaker
+ extra losse Luidsprekerbox
Prijs f 1100,-
Bank SCHERFF 01830-34003

Wie wil z'n DRUMSTEL verkopen
aan: Henk PELLICAAN?
Tel 01834-2809

Voor MODERNE muziek:
Gevraagd: DRUMMER
i.b.v. eigen drumstel
Tevens een ZANGER.
Bel ERIC 01832-1427
of EDWIN 01833-1656

GEZOCHT:
Beginnende muzikanten.
Meer weten????????
Bel 01830 - 60053.

Popkolektief

SLIM

**SLIM 40
Jaar!**

stichting muziek

SLIMWEB.ORG

